

ΠΕΡΙΣΧΩΜΑΤΑ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Τ.Ε.Ι.Θ.) ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ Τρίγυ - Διάρκεια (Σ.Ε.Υ.Π.) ΤΜΗΜΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Ιστολογική ιδέα της τρίγυς

Τη γραφήτικη και διαγενερητική υποδομή των τριγώνων

Σύσβια μετάπτωση από τρίγυα

Υπεριρρήφηση

Εκφύλιση των φεραγγίων στη γηπέτων

Η ανάπτυξη της τριγυρίου από το θέρετρο

Η φυσιολογική κατονομή της τριγυρίου

Αποτέλεσμα της παραπομπής

Πτυχιακή Εργασία

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΗΣ

α. Το ανθρώπινο σώμα

β. Το ανθρώπινο σύστημα

γ. Αρρενοποιητική δραση ασθενών

Υπερτριχωτική με επιεπεριβολή προδιατηρη

α. Ξύνδρονο Casting

β. Η συγγενής παραδοσία των επικαρπίων

γ. Αρρενοποιητικοί δρυποί των φλοιών των φροντιστρίων

δ. Άρρενος

Ιατροσυνής υπερτριχωση

Ιατροανθρώπινη υπερτριχωση

Γραμμική υπερτριχωση

Μονιμή πατατριχωση

Ηλικιωτική υπερτριχωση

Αντεπιδίπτης της φλεγμονής υπερτριχωση

Επίδειξης

Επίδειξης

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΜΑΛΑΜΑ

Θεσσαλονίκη 1994

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τρίχα - Σύμβολο του καλού και του κακού
Ιστολογία του δέρματος
Ιστολογία της τρίχας
Τα τριχώματα και οι γενικοί χαρακτήρες των τριχών
Στάδια ανάπτυξης της τρίχας
Υπερτρίχωση
Εκκριση των ανδρογόνων στη γυναίκα
Η ανάπτυξη της τριχοφυΐας από το δέρμα
Η φυσιολογική κατανομή της τριχοφυΐας
Αιτιολογία της υπερτρίχωσης

Υπερτρίχωση με ωθητική προέλευση
α. Το σύνδρομο των πολυκυστικών ωθηκών
β. Το σύνδρομο της υπερθήκωσης
γ. Αρρενοποιητικοί όγκοι ωθηκών

Υπερτρίχωση με επινεφριδική προέλευση
α. Σύνδρομο Cushing
β. Η συγγενής υπερπλασία των επινεφριδίων
γ. Αρρενοποιητικοί όγκοι του φλοιού των επινεφριδίων
δ. Αγχος

Ιατρογενής υπερτρίχωση
Ιδιοπαθής υπερτρίχωση
Πρόσκαιρη αποτρίχωση
Μόνιμη αποτρίχωση
Ηλεκτρική αποτρίχωση
Αντενδείξεις της ηλεκτρικής αποτρίχωση

Επίλογος

Βιβλιογραφία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τρίχα-Σύμβολο του καλού και του κακού

Από τα αρχαία χρόνια -το μήκος της, η υφή της, το χρώμα της, η ανάπτυξη της, ακόμα και η απώλεια της- προκάλεσε μία παράξενη γοητεία στον άνθρωπο. Έχει αποτελέσει αντικείμενο έμπνευσης για ποιητές και θεατρίνους και έχει περιγραφεί σε μύθους, δοξασίες και παραδόσεις.

Παραδοσιακά η γονιμότητα και η ανδροπρέπεια έχουν συνδεθεί με τη μαγική ικανότητα της τρίχας να αναγεννάται.

Οι Εβραίοι πρεσβύτεροι επέθαλαν ένα νόμο, ο οποίος απαγόρευε το ξύρισμα των τεσσάρων γωνιών του προσώπου, νόμος που τηρείται ακόμα και σήμερα από τους ορθόδοξους Εβραίους.

Από τους διάσημους βιβλικούς ήρωες ο Σαμσών πιθανώς πήρε το όνομα του από την εβραϊκή λέξη "shemesh" που σημαίνει "τρίχα". Το θάρρος και η υπερφυσική δύναμη του Σαμσών πήγαζαν από την κόμη του και η πτώση του ήρθε μόνο όταν η Δαλιδά έκοψε τις μαγικές κοτσίδες του.

Ο Ποσειδώνας και ο Δίας στην αρχαία μυθολογία, ο Θωρ και ο Οντίν, στους νορβηγικούς μύθους ήταν μερικοί από τους τριχωτούς θεούς.

Οι Ινδιάνοι της Β. Αμερικής πίστευαν ότι τα μαλλιά δέσμευαν τη ψυχή και την εμπόδιζαν να επιστρέψει για εκδίκηση. Η ίδια βασική ιδέα στην Αρχαία Ελλάδα έλεγε ότι μέχρι μια κοτοίδα να δοθεί στην Προσπερίνα, θεά του θανάτου, αυτή απαγόρευε την αποδέσμευση της ψυχής από το σώμα.

Επίσης, μια διαδεδομένη δοξασία για τη δύναμη των μαλλιών υπήρχε στην ευρωπαϊκή μαγεία. Τα μαλλιά θεωρούνταν τόσο ισχυρά στη Σκωτία, ώστε ήταν οιωνός ακόμα και μια απλή συνάντηση με μια νεαρή γυναίκα με ακάλυπτο κεφάλι και αν αυτή έγγεφε, οτιδήποτε μπορούσε

να συμβεί. Σύμφωνα με τη γαλλική παράδοση, το ξύρισμα ολόκληρου του σώματος μιας μάγισσας απαιτούνταν ώστε να αποκαλυφθούν τυχόν σημάδια σατανικής επίδρασης και να στερηθεί η μάγισσα τη δύναμη και την προστασία που αντλούσε από τα μαλλιά της.

Σχετικά, με τη σύνδεση των δυνάμεων του κακού και των μαλλιών, είναι και η συχνή απεικόνιση του διαβόλου ως τριχωτού με κέρατα και οπλές αιγόμορφου πλάσματος.

Οι δαίμονες του κάτω κόσμου, συχνά, αναπαρίστανται τριχωτοί και ο Σαΐξπηρ έδινε γένια στις τρεις αδελφές στο Μάκβεθ.

Είναι σίγουρα μυστήριο γιατί ο προγονικός άνθρωπος όπως και άλλα πρωτεύοντα θηλαστικά, είχαν τόσες τρίχες, ενώ ο σύγχρονος άνθρωπος κατέληξε να έχει τόσες λίγες. Ενώ άλλα ζώα έχουν κρατήσει το τρίχωμά τους, γιατί το σωματικό τρίχωμα του *Homo sapiens* έχει αδυνατήσει, κοντύνει και λεπτύνει; Είναι εύκολο να δει κανείς ότι η ζωή στα δάση απαιτεί ένα καλό τριχωτό κάλυμμα το οποίο προστατεύει από ακραίες θερμοκρασίες, καθώς επίσης και από χτυπήματα ή εκδορές. Το τρίχωμα αυτό προσέφερε μια γερή λαθή για το μικρό να κρέμεται από την πλάτη της μητέρας του, αποτελούσε κάλυμμα ενάντια στην τριβή και ακόμα ένα είδος παραλλαγής. Αντιθέτως, η ζωή στις ανοιχτές πεδιάδες δεν ευνοούσε ένα βαρύ τριχωτό κάλυμμα.

Ο άνθρωπος ως κυνηγός ανταγωνιζόνταν δυνατότερα νυχτόβια σαρκοφάγα ζώα, καλύτερα εξοπλισμένα με δόντια, νύχια και ταχύτερα. Έτσι, ήταν επόμενο να αναπτύξει τις ικανότητές του για κυνήγι την ημέρα παρά τη ζέστη. Οπλισμένος μόνο με όπλα μικρής εμβέλειας, θα χρειαζόνταν να κυνηγάει σε μεγάλη απόσταση, με γρήγορες κινήσεις, ταχύτερα από αυτόν θηράματα. Επομένως, με το να απαλλαγεί από το βαρύ τριχωτό κάλυμμα του και να αυξήσει τους ιδρωτοποιούς αδένες στο σώμα του ήταν ικανός να αποθάλλει θερμότητα μεταβολισμού πολύ εύκολα. Έτσι, η φυσική επιλογή έτεινε να ευνοεί όλο και περισσότερο την απώλεια του τριχώματος. Πάντως, το κεφάλι πιο πολύ από κάθε τι χρειάζεται προστασία, όπως θέβαια, τα φρύδια και οι βλεφαρίδες προστατεύουν τα ευαίσθητα μάτια. Παρομοίως, οι τρίχες στην μύτη και στα αυτιά λειτουργούν ως φίλτρα κατά των εντόμων, της σκόνης και

παράσιτων κάθε λογής.